

FOGADÓ VAGY ISTÁLLÓ?

Alapige: Lukács 2,1-14

Szól az Ige, hogy közel jöjjön hozzánk mindaz, amit Isten karácsonykor cselekedett. Segít megértenünk, hogy a karácsony közelről egészen más, mint távolról és kívülről nézve.

Arra a vágyra kellene eljutnunk, hogy jöjjön hozzánk közel a karácsony ünnepe, hiszen az üzenete pontosan ez: *a mi Megváltónk közel lép hozzánk.* A távoli Isten, aki a menny dicsőségében van, és az ember meg nem értheti, emberré lesz pontosan azért, hogy emberi módon, emberi szóval szóljon, amit mi megértünk. És testté lesz, hogy elviselje az életünk terheit. Megmutatja, hogy Ő ugyanazokon a gondokon, szenvedéseken ment keresztül ebben az életben, mint mi.

A karácsony közelről tehát azt jelenti, hogy érintenek minket a történetek, és az, amiért eljött Jézus Krisztus. Részesedünk a világra szólóan legnagyobb eseményben: az Isten emberré lett.

értjük, hogy minden Isten akaratát viszi előre ebben a világban. Jézusnak a *já-szolban* kellett megszületnie, hogy emberré legyen, és a mi életünket élje, a mi bűneinket vegye el, tanítson, példát mutasson a maga életével. Az angyaloknak is oda kellett mennie a mezőre a pásztorokhoz, hogy meghallják az örömhírt – azok, akik talán a legfogékonyabbak voltak arra abban az időben. Ők nevelték az áldozati bárányokat, és amikor meghallották az örömhírt, hogy megszületett a Megváltó, akinek a nevében az áldozatok folynak, és akit jelképeznek az áldozatok, mindez most már személyessé lett számukra.

Jézus Krisztus ma is eljön azok közé, akik benne hisznek, akik Őt várják, akik ott vannak, ahol lenniük kell. Megáldja, megtisztítja, megújítja az életüket, és Szentlelkét adja nekik.

KARÁCSONYI KÖNYÖRGÉS

Mint Betlehem, zsúfolt a város - megszállta tenger idegen. Uram, szállásra hol találsz most? Nem maradsz-e hidegen?

Szívem istállójába, amely szállást csak barmoknak adott, térjél be hát! Számodra van hely, Találsz egy csendes jászlat ott.

Csillogó arannyal, drágakövel nincs ékesítve ez a ház. Mégis, ne rettenj vissza tőle, ha szénát, pozdorját találsz.

Ha nem lehet méltó Tehozzád, Kinek egek örvendenek. Lásd, ez vagyok... térj hát be hozzám, hozd el szívembe fényedet!

Füle Lajos

Hogyan lesz közelvalóvá a karácsony? Az igénk szerint *oda kell mennünk*, ahol Isten akar látni bennünket, ahol használni akar bennünket. Oda kell mennünk, ahol az áldások áradnak. *Józsefnek és Máriának Betlehembe* kell mennie. Látszólag *Augustus* császár cselekszik, amikor mindenkit a maga városába küld adóösszeírásra. Mi már látjuk ebből a történetből a prófécia beteljesedését, ahogy *Mikeás* is jövendölte, hogy Betlehemben kell a Megváltónak megszületnie. Oda kell mennünk tehát, ahol Isten vár minket, de azt is lehet mondani, hogy oda fogunk menni - néha akaratunk ellenére is - ahol Isten cselekedni tud és cselekedni fog értünk valamit. És mi már nem úgy látjuk az élet eseményeit, hogy szörnyű nehézségek üznek, hajtanak ide-oda, hanem úgy látjuk, hogy mögötte ott van az Isten keze.

Amikor a világ el van foglalta a maga dolgaival, és nem tudja, hogy Isten milyen csodát cselekszik Betlehemben, mi

Hogyan lesz személyessé, átélhetővé a karácsony? Az egyik legdöntőbb dolog, ami karácsonykor elhangzik, és mindig, amikor az Isten követe megjelenik: „*Ne féljete!*” Amikor igazán megjelenik az Isten, akkor megrendül az ember szíve, és nem tud olyan maradni, mint volt. „*Jaj nekem, elvesztem!*” A

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8. Where Faith Meets Culture (Hungarian Baptists in Canada by Y. Bakai)

Ünnepi, karácsonyi írásaink

Gyülekezeti beszámoló: Detroit - Nagyvárad, Szelénd, Erőmhályfalva

A Budapesti Baptista Árvaház Története (19-dik, befejező rész)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GEZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Óri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság a
mindenkori elnökség tagjai

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
 2306 David Ave.
 Parma, OH, 44134
 zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott és békességgel telő karácsonyi ünnepeket kívánok kedves olvasóinknak! Immánuel, velünk az Isten; vagyis eljött és itt van Jézus Krisztusban. Minden okunk megvan az örömrre; az éneklés ideje eljött. A holnapot, a következő esztendő is Vele kezdhetjük majd.

De mielőtt odáig érnének, fordítsuk ezt az 5-10 percet arra, hogy visszafelé nézzünk – legalábbis az újságunk vonatkozásában!

Hálát adok az Úrnak most azért is, mert 35 évig szerkeszthettem szövetségünk lapját, lapjait. Az „A Kürt” utolsó 3 számát (az amerikai magyar baptista misszióknak két lapja volt 10 éven át: ez, a most 117. évfolyamában járó *Evangeliumi Hírnök*, és az 1981. szeptemberétől 1991. februárjáig megjelenő *A Kürt*).

Pár sort a *mostani számról*, azután az elmúlt évről. Egy hosszú, másfél éves sorozatot fejezünk be éppen, a budapesti baptista árvaházról. *Heckmann Margit* árvaanya 1960-ban írta visszaemlékezését, amit 1972-ben az Alhambrai gyülekezet akkori lelkipásztora, *Révész A. László* adott ki, egy sárga borítójú, 60 oldalas kis füzetben. Révész László lelkipásztor ilyen irányú fogékonyságát az is mutatja, hogy ő alapította szövetségünk öregotthonát, az „*Aggmenházat*”. Bridgeporti lelkipásztorsága idején, 1924. júniusában volt az intézet megnyitója. A 30. éves jubileumra emlékkönyvet adott ki *Petre Albert detroiti* lelkipásztor. Jövőre talán sort keríthetünk Révész testvér ez emlékkönyvben megjelent visszaemlékezésének közlésére is.

Novák József testvér „fedezte fel” ezt a füzetet (amit én is láttam szüleim kezében annak idején). A „*Kopogató*” című internetes sorozatában fel is olvasta az egész füzetet, s ajánlotta a közlésre is az EH-ban. Köszönöm *Novák Györgyinek*, hogy legépelte – ezt az anyagot használtam fel lapunkban.

Októberben felkerestem az *Alsóhegy Utcai Gyülekezetet*, és megkerestem az Árvaház helyét. Erről majd januárban írok.

Sorozataink közül megemlítem még a *kottás-énekeinket*. Nem csak ebben az évben, hanem már 7 év óta kapom *Für Béla* detroiti karmester testvértől (lapunk Subscription Managerje) ezeket az énekeket. Köszönjük a közel 80 ének szövegét; többről is tudjuk, hogy éneklük gyülekezeteinkben, ahova eljut az EH.

Örülök annak is, hogy néha az óhazai gyülekezetekről is adhatunk híradást.

Ezúttal a *Felvidéken* lévő *Szentpéteri Gyülekezetből* kaptunk beszámolót, ahol *Dóczé Efraimot* avatták lelkipásztorrá nemrég. Áldást kívánunk ifjú szolgatársunk munkájára!

Vezércikkünk ezúttal egy korábbi is ismert, néhány éve már az Úrhoz kötözött szolgatársunk, *Széll Bulcsú* evangélikus lelkész karácsonyi prédikációja. Szeptember végén hozzájuk is ellátogathattam, magyarországi utunk során. Bulcsú hosszú ideig osztálytársam volt. Megtérésünk is összekötött bennünket; sokat jártunk annak idején a Deák téri evangélikus templom ifjúsági alkalmaira, meg a Wesselényi utcai gyülekezetünkbe.

Az rovat hátralévő részében egy kis *összefoglalót* olvashatunk lapunk 117. évfolyamának cikkeiről.

Az év során 250 cikket közöltünk.

Missziós, általában fényképes beszámolóink: 17 gyülekezeti, 26 szövetségi alkalom (pl. közgyűlés, ifjúsági, női és férfikori találkozók), valamint Maba-viszos testvérgyülekezetek híradásai alkotják ezt a csoportot (februárban mindegyik szövetségből kaptunk összefoglaló jelentést, s azontúl több gyülekezettől is). Oldalaink nagyobb részét ezek a beszámolók töltik meg, s nem véletlenül, hiszen az Ige szerint egymás hite által épülünk, épülhetünk. „*Szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Urban*” - írja Pál, s ezt mi is tapasztaljuk. Az országhatárokon is átívelő testvéri kapcsolatok építése és fenntartása egyik alapvető feladata a lapnak.

A vezércikkek általában az igehirdetéseink írott és rövidített formái, de azokon túl is 22 további áhítatot, igemagyarázatot is közöltünk. Miért ilyen sokat? Mert újságunk neve is, küldetése is ez: az *Evangelium Hírnöke*.

37 verset / énekszöveget közöltünk az idén. Ezek egyrésze mai szerzőktől származik, de a régieket is szívesen olvassuk, szeretjük. A magyar költészetben bőven találunk olyan verseket, melyek a mi „profilunkhoz” is jól illenek.

Havonta legalább egy oldal angol anyagot is beleszerkesztettem lapunkba, ami közel 40 írást jelent.

Folytathatnám még, de a hely most ennyinek adott lehetőséget.

Köszönöm a *cikkíróknak* – szolgatársaimnak és a közelben és a távolban élő testvéreimnek – a beküldött írásokat, melyek nélkül nem tarthatnánk kezünkben a 117. évfolyam 11 példányát. SDG.

Herjeczki Géza szerk.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

FOGADÓ VAGY ISTÁLLÓ?

folytatás az 1. oldalról

szent és a tökéletes előtt én, az ember, a bűneimmel, bajaimmal.

Ki van itt köztünk, aki azt mondhatja, hogy senkitől nem fél? Magyarországon az oroszlántól nem kell félni, könnyű is nem félni tőle, de tudjuk, hogy „*a ti ellenségeitek*” - mondja Péter apostol - „*mint ordító oroszlán szertejár, keresve, hogy kit nyeljen el*”, és ez a Sátán. Aztán nemcsak olyan félelem van, hogy egy erősebb valakitől félek, de a jövőmtől, a munkahelyem elvesztésétől, a családom kapcsolatainak a megromlásától, egy betegség eljövételétől is félhetek, vagy hogy valakit elszólít Isten ebből a világból, aki nagyon közeli hozzátartozóm. Megértjük-e, hogy van segítség?

Tehát akkor kerülünk közel az Istenhez, amikor ez, hogy „*ne féljete*”, elhangzik, és el tudom ismerni azt, hogy vannak bennem félelmek és vannak az életemnek gondjai, és oda tudok menni az Úrhoz kérni Őt, hogy segítsen engem ezekben.

Amellett, hogy el kell hangoznia annak, hogy „*ne féljete*”, el kell hangoznia az **örömhírnek** is, hogy van Szabadító. „*Született néktek ma a Megtartó*” - ami a „szótér” szóval szerepel itt. Ez olyasmit jelent, hogy Szabadító, Megváltó, Megmentő, Üdvözítő, és arra az emberre mondták abban az időben, akitől a világ jobbra fordulását várták.

Mondták a császárokra is, aztán kiderült, hogy nem szabadító és nem üdvözítő, és csak magáért tesz mindent, még ha néha úgy is tűnik, hogy kegyesen ad valamit a népnek. A „szótér” tehát az a valaki, akitől a sorsunk jobbra fordulását várunk.

Isten Igéje csak egyvalakire mondja ezt, Jézus Krisztusra: „*született néktek a Megváltó, a Szabadító*”. Nem fordulhat jobbra a sorsunk emberi szabadság kivívásával, nem válhat jobbá több pénzzel, tökéletes orvosok megtalálásával, és a földi örök élet - a betegség nélküli élet fölfedezésével. **Jobbá egyedül a Szótér, a Szabadító, Jézus Krisztus által válnak az életünk.**

Annyi mindenben reménykedtünk, annyi mindenkit hívtunk segítségül, de kevés volt. Mi már hívhatjuk: „*Uram, segíts!*” És amikor az Úr jön, valóban jobbra fordul a sorsunk, még ha néha külsőleg nem is igazán látszik. Ő az, aki létbizonytalanságból békességet, megelégedettséget hoz az életünk számára. Csak ki kell próbálni, testvérek. Nem

tudsz hinni ebben? Csak annyit mondj: „Uram, én nem tudok hinni ebben, de ha ez igaz, akkor lépj be az életembe!” És Ő van olyan alázatos, hogy megteszi, mert ezért lett emberré. Azt is jelenti a karácsony, hogy ilyen kételkedő ember imádságára válaszol, és belép az életébe. Nem mondja azt, hogy „*eddig bezeg kételkedtél?*” Csak egyet vár, hogy azt mondjam: „*Jöjj!*” Mert a Megváltó megszületett.

Közelivé lesz a karácsony, ha részeseülünk mindabban, amit az Isten készít és adni akar az embernek. Józsefet és Máriát arra indítja az Úr, hogy Betlehembe menjenek, az angyalokat arra indítja, hogy a mennyből a földi életbe jöjjenek.

Amikor Krisztus megszületett, kétféle hajlék volt Betlehemben: az egyik hajlék volt a *fogadó*, a másik az *istálló*. Kétféle szív van ma is: a *büszke fogadó* és a *bűnökkel, bajokkal, gondokkal teli, tisztátalan istálló*. Jézus Krisztus jön a mai világba is, és ahogy János evangéliuma elején olvassuk, az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be, mert nem ismerték föl. Most mihozzánk jön, és a **szívünk vagy betlehemi fogadó, vagy betlehemi istálló**. Vagy büszkén fogadjuk, és nincs hely, mert annyi mindennel el vagyunk foglalva, mert annyi mindenki van a szívünk közepén, csak éppen az Úr marad kívül. Nem a csillogó plázatemplomokban születik meg Krisztus, hanem abban a kicsi betlehemi istállóban, amelyik az én szívem. Amelyik lehet piszkos, mert ugye az istállót állatok lakják, de amikor az ember el tudja ismerni, hogy szüksége van Jézusra, mert a szíve nem olyan, mint kellené, mert messze van a tökéletestől, mert bűnös ember - akkor örül annak, hogy Jézus jön, és be fogja fogadni, ahogyan az istálló befogadta.

Úgy hangzott a prófécia, hogy „*a nép, amely sötétségben ült, lát nagy világosságot*” - ez a karácsony. Sötétségben vagyunk, tapogatózunk, nem tudjuk, hogy merre tartunk Önélküle. És jön a világosság, és megérttem, hogy mi az élet értelme, hogyan leszek boldog, mit kell tennem, mit kell szólnom, mert világosság gyűl az agyamban. Nem azért, mert én vagyok az okos ember, hanem azért, mert az Úr világosságot gyűjtött. Mert Jézussal a világosság, a kegyelem és a szeretet jött el.

Van, hogy arra vágyom, hogy a Szabadító a bűn rossz következményeitől szabadítsa meg. Erre Ő nem hajlandó,

Ő nem ezért jött, az ilyen hajlékba nem tér be. A karácsony azt jelenti, hogy jön az Úr Jézus Krisztus, és meg akar szabadítani bennünket - nem a *következményektől*, hanem a *bűntől*. „*Nevezd Őt Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét annak bűneiből*.” A bűn lényege az, hogy Isten nélkül, függetlenül akarok élni, a magam ura akarok lenni, azt akarom tenni, ami az én kedvemre való. **Azért jött Jézus, hogy ettől szabadítson meg, hogy a „független” ember újból Jézus embere legyen.** Befogadja a szívébe és ne legyen független. Mert kétféle független ember van: az, aki mindentől független, az önző, a mindenén átgázoló, gátlástalan ember, és a másik, az igazán független ember, aki szintén senkitől nem függ, azért nem önző és gátlástalan, mert az Úr ott van a szívében, és az Úrtól függ, és van egy külső mértéke.

Azért jött az Isten, hogy ezt a mértéket hozza el az Úr Jézus Krisztusban, hogy legyen mihez kihez mérni az életemet, a gondolataimat, a döntéseimet, a cselekedeteimet, hogy a tanácstalanságban legyen kitől tanácsot kérnem. És íme, így van: **a betlehemi istálló, ha befogadja Jézust, a legboldogabb hely lesz, a legtisztább, a legfényesebb hely, mert Jézus ott van benne.** Az életünk, ha Jézust befogadja, a leginkább helyén levő, boldog és szeretetet sugárzó élet lehet. Amen.

*Szél Bulcsú ev. lp.
Krisztusért járva követségben
p. 30kk (rövidítve)*

HAJLÉKTALAN KARÁCSONY

*Sötétedik, és nincs még szállás.
Erősebb, gyakrabban lesz a fájdalom.*

*Hiába no, ha több a vendég,
a gazdagoké az elsőbbség.*

*József már ideges; Mária nem,
sóhajtozik csak csendesen.*

*Végül egy koldus ad tanácsot:
istállót mutat, benne jászolt.*

*Bölcsőnek jó lesz; mossák a
jászlat:
megjiscsak titkon királyfit várnak...*

*...Csillagot gyűjt aztán fölöttük
az Ég:
királyok Királya, üdvözölve légy!*

Szilágyi József

Ἰησοῦς Χριστός

Az Újszövetség kulcsszavai:

Ἰησοῦς Χριστός – Jézusz Khrisztosz

Decemberben ismét az egyházi év jelentős ünnepéhez igazítottam téma-választásomat, hiszen karácsonykor ünnepeljük az Úr Jézus Krisztus földre jövetelét. Hogy helyesen érzékeljük a szavak jelentését és jelentőségét, fontos látnunk, hogy amit manapság már egy két elemből álló tulajdonnévnek halunk, abból eredetileg csupán az egyik elem tulajdonnév, a Jézus.

Máté evangéliuma 1,21 szerint az angyal a következőket mondja Józsefnek Máriáról és a születendő gyermekről: „*Füüt fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből.*” Ez rávilágít a **Jézus** név jelentésére, ugyanis ez megfelel az ószövetségi Józsué név jelentésének: **Jahve megszabadít, Jahve üdvözít.** A szótárak szerint a görög Jészusz a héber Jeshua átírása, ami pedig a Jehoshua késői, rövid formája.

Az Ószövetségben a leghíresebb Józsué névvel illetett személy Izráel Mózes utáni vezetője volt, akit korábban Kánaán kikémlésére küldtek, aki maga is kémeket küldött Jerikóba, átvezette a Jordánon Izráel népét, Jerikót elfoglalta, Kánaánt is meghódította és felosztotta a földet. Sokszor tett tanúbizonyságot bátorságáról és Istenhez való hűségéről. Érthető, ha a bűn fogságából szabadító Jézus neve erre az ószövetségi hősre is emlékeztet. Maga a név használatban volt mint zsidó férfinév, éppen emiatt a jó emlékezetű bibliai szereplő miatt. A „*Názáreti*” (Ναζαρηνός - Nazarénosz) jelző megkülönbözteti az Úr Jézust azoktól, akik még ezt a nevet viselték: „*Amikor meghallotta, hogy a názáreti Jézus az, így kiáltott fel: Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam!*” (Márk 10,47).

Nézzük most a **Χριστός** szót! Eredetileg a héber Masiah „fölkent” görög megfelelőjeként egy címet fejezett ki, mégpedig az olajjal való felkenés által méltóságukba beiktatott személyek (királyok, papok és próféták) címét. Az újszövetségi görögben a χριω (khrió) ken, megken jelentésű szót „felken” jelentéssel használják. A felkenetés Jézus messiási küldetésének külső jegye. János

evangéliuma 1,41 a héber szó görög átírását adja meg, majd értelmezi olvasói számára: „*András, mihelyt találkozott testvérével, Simonnal, ezt mondta neki: Megtaláltuk a Messiást (Μεσσία - magyarul kiejtve Messzian) – ami azt jelenti: Felkent (Χριστός - Khrisztosz).*” Elég korán összekapcsolták Jézus nevével ezt a címet, így tulajdonnévként kezdték használni.

Végül a Filippibeliekhez írt levél Krisztus himnuszából szeretnék idézni: miután Jézus megüresítette magát isteni formájától (*kenőszisz*), sőt emberként is megalázta magát (*tapeinószisz*) a kereszthalálra, „*fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr (Κύριος - Küriosz) az Atya Isten dicsőségére.*” (Filippi 2,9-11)

Nemeshegyi-Horvát Anna

ÉNEKE KRISZTUS SZÜLETÉSÉRŐL

*Jöjjetek, óh hívek
diadalmaskodva,
jöjjetek, jöjjetek Bethlehembe!
Megszületett az angyalok királya.
Óh jöjjetek, imádjuk,
óh jöjjetek, imádjuk,
óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

*Istenből Istent
sugárból sugarat
hordoz méhében egy leány:
igaz Istent ki fogant de nem lett.
Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

*Nyájukat elhagyva
a szerény bölcsőhöz
hívásra igyekeznek pásztorok.
Mi is ünnepi lépéssel siessünk:
Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

*Csillagjáró bölcsék
a Krisztust imádvá
hoznak tömjént, mirrhát és aranyat:
mi a Gyermekek szívünket adjuk!
Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

*Az örök Atyának
örök fényességét
húsba öltözve fogjuk látni most,
a Gyermekestent pólyába takarva,
Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

*Ki értünk szegény lett
s széna között alszik,
melengesse a jámbor ölelés:
ki ne szeretné, aki szeret minket?
Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

*Most himnuszokat
kara angyaloknak
daloljon, egeknek udvara:
"Dicsőség Istennek az égben!"
Óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

*S ki e mai szent
napon megszületté,
kis Jézus, glória neked,
örök Atyádnak hússá-lelt igéje!
Óh jöjjetek, imádjuk,
óh jöjjetek, imádjuk,
óh jöjjetek, imádjuk az Urat!*

Ismeretlen szerző,
Babits Mihály fordítása

Babits Mihály: KARÁCSONYI ÉNEK

*Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt ridogálsz, állatok közt.*

*Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?*

*Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...*

*Becsnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!*

*Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.*

KRISZTUS

*bennem régi már nincsen
új lett végre minden
szívemben minden új
mert Jézus az úr
Krisztus az új
a fény a tűz
szívemben
KRISZTUS
szívemben
te tündökölj
te moccanó erő
te "mégis lehet"
te fényes gondolat
te szüntelen jelen -
te mindig új Názáreti*

"Azért ha valaki Krisztusban van, új teremts az, a régiek elmúltak, imé újjá lett minden." (2Kor 5:17)

Herjeczki Géza (1972)

Éljünk a kegyelemmel, amíg tart a ma - Ef 5,15-21

Visszatérni a sötétség gyümölcstelen cselekedeteihez – ez egy állandó kísértés. A Sátán számtalan csapdát állít a hívő megbuktatására.

Ezért tehát jól vigyázzatok, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen! Az esztelenség abban áll, hogy nincs meggondolás, imádkozás, Isten akaratának a tudatos keresése a döntéseid mögött. A Sátán telerakja az életutadat taposóak-nakkal, de te úgy jársz-kelsz, mint aki nincs ennek tudatában. Ha rálépsz egy ilyenre, rámehet az életed, az egészséged, a hírneved. A bölcs hívőt a meggondolás jellemzi. Emögött komoly lelki munka van. Nem sokat szoktunk tanítani a lelki gyakorlatokról. Pedig a rendszeres imádkozás, igeolvasás, böjt és elmélkedés, más szóval az Istennel való elmélyült közösség alaposága képezi a bölcsesség forrását, amire itt Pál apostol figyelmeztet.

Hallgatok egy dél-koreai énekesnőt. Hozzáértő szakemberek a világ egyik legkiválóbb énekhangjaként tartják számon. Amikor színpadon van, tökéletes hangja és előadása mindig magával ragadja a hallgatóit. Amikor kérdezték, hogy mi a titka, ezt válaszolta: „Nyilvános fellépéseimre készülve négyszázszor gyakorlom el az adott éneket. Ezért, amikor színpadra lépek, már csak egyetlen dologra kell figyelnem: hitelesen átadni az ének üzenetét a közönségnek. Az ének technikai részleteit már kidolgoztam a gyakorlás alatt.” Az ebben egy szellemi igazság, amely kapcsolódik a mai ígéhez. Az életed nem nyilvános területét kellene lefoglalja a készülés, hogy amikor ki kell állni az élet színpadára, ahol sokan figyelnek, lehess bátor és győztes, lehess bölcsen cselekvő és mentálisan erős. Nem esztelen, és nem meggondolatlan, hanem tudj, hogy mi Isten akarata.

Kihasználva az alkalmas időt. Legyen időd egyeztetni Isten véleményét a tieddel. Legyen helye a nap folyamán az imádkozásnak, a megállásnak Isten előtt, amikor végiggondolva a terveidet, megadod magad Isten beszéde tekintélyének. A tekintély lényege, hogy valaki parancsolhat neked, és te feltétel nélkül engedelmeskedsz.

Tulajdonképpen az kegyelem, hogy Isten nem adott át minket a hiábavaló elménk csapongásainak, hanem megismertette velünk az igazságot Megváltónk, az Úr Jézus Krisztus által. Ezzel a kegyelemmel élni kell, de semmiképpen sem visszaélni!

Lukács János

LESZ-E MÉG IDŐM?

Egy igehirdetésben Billy Graham meglepő módon válaszolt egy kérdésre. Azt kérdezték tőle, hogy hosszú, tapasztalatokkal gazdag életében mi volt a legmegdöbbentőbb? S a válasz így hangzott: az élet rövidsége. Mert amikor az ember még fiatal, akkor azt hiszi, hogy lehet tékozolni az éveket, hisz annyi van még belőlük. S aztán később elkezd számolni...

Ennek a számolásnak először csak olyasféle jellege van, hogy *"vajon több van-e még előttem, mint mögöttem?"* Később pedig: *"Vajon érdemes-e még belevágnom ebbe vagy amabba a dologba?"*

Amikor a falunkba bevezették a gázt, előfeltétel volt, hogy egy-egy utcában a háztulajdonosok meghatározott százalékanak bele kellett vágnia a gázbekötés pénzigényes, nagy kalandjába. Bizony, voltak olyan utcák, ahol nem vezették be, mert a jórészt idősekből álló háztulajdonosok azt mondták, hogy *"arra a kis időre, ami még nekem hátra van, már nem érdemes ekkora költségbe verni magam."*

Isten ígéje arra tanít bennünket, hogy az idővel bölcsen gazdálkodjunk. A 90. Zsoltár írója pontosan és egyszerűen fogalmaz. Nem azt mondja, hogy *"Taníts minket számlálni napjainkat..."* Mert a napok számolgatása hiábavaló dolog, s az eredmény: elkeseredés. Azt mondja a zsoltáros: *"Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!"* S ez a teljesség! Tudomásul venni azt, hogy telik az idő, de azt is, hogy ez a tény nem kell, hogy elkeserítsen bennünket. Mert a hívő ember egyre előbbre halad: ismeretben, hitben és erőben.

Ez persze nem azt jelenti, hogy tekozolhatok. Minden percért számot kell adnom, ha Isten akarata helyett abban a percben valami mást cselekszem. De egyszerű dolog az Úr bölcsességét kérve beosztani a szükségesnek tűnő időt.

S ha vele tervezem napjaimat, kiderül, hogy a nap huszonnégy órája elég a pihenésre, a munkára és még a kikapcsolódásra is. Mintha megismétlődne - az idővel - a kenyérszaporítás nagy csodája.

Talán nem követünk el nagy hibát, ha az Ige analógiájára egy új mondást szerkesztünk - hittel, reménnyel:

"Mindenre van IDŐM - a Krisztusban."

(forrás: Internet)

Az interneten hemzsegő különféle prédikációk között hogyan tudjuk megkülönböztetni az igaz tanítást a téves irányoktól?

Az egyetlen esélyünk megkülönböztetni az igazat a tévestől, hamistól, ha nagyon jól ismerjük az igazit, valódit, a helyest. Ez a módszer minden esetben működik, akkor is ha egy pénzérmét vizsgálunk vagy éppen egy prédikáció üzenetét. **Nem lehet megspórolni a személyes igeolvasást és bibliaitanulmányozást, egyszerűen ismerned kell az Igét!**

Segíthet az is, ha kikérd egy olyan személy véleményét, aki nálad bölcsőbb, jobban ismeri a Bibliát, például a lelkipásztorodét, de gyakorlatilag lehetetlen minden videó megnézése után mindig másokra hagyatkozni. Ezért fontos, hogy te tudj mi a helyes és mi a téves!

Három kérdés, ami segít a tanítások vizsgálatában:

1. Ki a tanító? Ha egy köztudott tévtanítóról van szó, az már önmagában figyelmeztető jel. A tévtanító az, aki tudatosan félrevezetni az embereket, megmászva az EVANGÉLIUM üzenetét és ezzel akadályozva mások üdvösségre jutását. Nem mindenki tévtanító, akivel valamiben nem értesz egyet! Vannak másodlagos kérdések, amiben különbözhet a véleményünk, de attól még testvérek vagyunk az Úrban!

2. Összhangban van az üzenet a Szentírással? Ha a prédikáció üzenete nem az Igére épül, vagy egyenesen szembemegy az Ige tanításával, akkor az tévtanítás. A legtöbb esetben az ilyen prédikáció nem nevezi bűnnek a bűnt, hanem kiragadva igeverseket, félremagyarázza a Biblia tanítását.

3. Krisztus és az evangélium hirdetése áll a középpontban? Az apostolok Krisztusról és az evangéliumról prédikáltak. Ha az üzenet központjában emberi bölcselkedés, jólét, siker, önfejlés, új kijelentések, törvényeskedés stb. áll, akkor az nem biblikus tanítás. Az üdvösség kegyelemből van, hit által - az a tanítás, ami ehhez hozzátesz vagy elvesz, tévtanítás.

Végső figyelmeztetés: a mesterséges intelligencia eszköz lehet a videók megmászásában, ami által híres prédikátorok szájába olyan üzenetet adnak, amit soha nem mondtak el. A YouTube tele van ilyen „deepfake” tartalommal: például Billy Graham arcképét és hangját felhasználva terjesztenek tévtanokat, amelyekkel ő sose értett egyet. Ne dőlj be ezeknek, hanem törekedj arra, hogy személyesen ismerd az Igét!

Szűcs Dávid

Öröm, hálaadás és imádság Nagyváradon, Erdőközi Norbert és Zeffer Szilvia menyegzőjén

Október végén, amerikai magyar baptista fiatalok népes csoportja kelt útra az óhazába, hogy október 25-én az Erdőközi és Zeffer családdal együtt örvendhesen Erdőközi Norbert és Zeffer Szilvia menyegzőjén.

Mennyei Atyánk csodálatos gondviselése, ahogyan a két fiatal egymásra találhatott Detroitban, Szilvia amerikai tanulmányi útja során. Megérthették, hogy az Úr egymásnak akarja ajándékozni őket, és rábízta sorsukat, közös életük alakulását. Lépésről-lépésre tanúi lehettünk az Isteni vezetésnek, így teljes örömmel és hálával érkezhettünk Nagyváradra, a Belvárosi Baptista Gyülekezetbe, hogy áldást kérjünk Isten színe előtt az ifjú pár házasságkötésére.

A Zeffer család és a Gyülekezet nagy szeretettel fogadott bennünket. Különlegese áldás volt számunkra, hogy az Amerikából érkezett vendégek a teljes hétvégét együtt tölthették az ünneplő családdal, így valóban családtagként élhettük át és ünnepelethettük Istenünk ígéreteinek beteljesülését.

Péntek este az Imaházban kezdődött a készülés, majd a szombat délelőtti fényképek elkészülése után, elérkezett a menyegzői Istentisztelet ideje.

A váradi fiatalok mellett, Veres Dániel és Klaudia vezették az ünneplő gyülekezetet az Úr Jézus dicsőítésében, majd Budai Lajos helyi lelkipásztor testvér köszöntötte a jelenlévőket, és vezette tovább az ünnepi alkalmat. Az igehirdetés szolgálatát Huli Sándor detroiti lelkipásztor testvér végezte Ézsaiás 58:11. verse alapján, bátorítva az ifjú párt, hogy továbbra is helyezzék életüket és házasságukat az Úr kezébe, hittel bízva az Ő vezetésében, s ennek jelképeként egy családi Bibliát is átadott a prédikáció végén.

Ezután következett az ünnepélyes fogadalom tétel és kézrátételes imádság, amelyet Giorgiov Adrián helyi lelkipásztor testvér vezetett, majd bemutatta az ifjú házaspárt a gyülekezetnek.

A család és a gyülekezet részéről elhangzó köszöntések sorában, az Amerikából érkezett fiatalok nevében Erdőközi Máté, Kovács Péter és Weisz Bence testvérek köszöntötték Norbertet és Szilviát, amit fiataljaink énekszolgálatára követték: "Hit által – igen! Hit által – amen".

A további köszöntések elhangzását követően véget ért a szép, és áldott menyegzői istentisztelet, de az ünnepelés folytatódott a vacsora alatt is, ahol, többek között, Zeffer Csaba és Erdőközi György testvérek, valamint Horváth Ferenc melbourne-i lelkipásztor és családja köszöntötte szeretteinket: Norbertet és Szilviát, majd a csendes, családias légkörben töltött este után nyugovóra tértünk, és készültünk a másnapi istentiszteletekre, amelyeken ismét Huli Sándor lelkipásztor testvér szolgált, és újra felhangzott az amerikai fiatalok éneke és bizonyágtétele: "En e földről, hol most lakom, egy szép, dicső hazába utazom."

Szívünkben örömmel és mérhetetlen

hálával indultunk haza Nagyváradról Detroitba, s közben szüntelen száll szívünkől az imádság Norbinkért és Szilviánkért, a gyors ügyintézésért, hogy hamarosan együtt szolgálhassunk az ifjú házaspárral gyülekezetünkben és az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség missziójában, az Úr Jézus dicsőségére.

a detroiti krónikás

MISSZIÓZNI MUSZÁJ, NYARALNI NEM

Mikor Jézus azt mondta: „*jobb adni, mint kapni*”, tudta, hogy itt van egy trükk. Nevezetesen, hogy aki ad, az kap. Aki ezt tudja, az kicsit rá is szokik erre. Elkezd vágni erre, már-már nem is önzetlenül ad, nem is minden hátsó szándék nélkül megy, hanem várja a mindig érkező valamit, vagy inkább Valakit. Valakit, aki belép, és lehet, halkan leül a sarokba, vagy éppen hangosan és piszkosan fut feléd, vagy csak rongyosan ballag hazafelé, tüsire nyírt hajjal, mert a hosszú az tele volt tetűvel.

Ezzel csak azt akarom mondani, mi kaptunk többet. Harmadjára mentünk vissza a cigányok közé, egymás után harmadik nyáron, hogy adjunk. De mint csillogó szemű, rossz drogosok, mi, akik már jártunk ott, tudtuk, hogy ez csak egy jó kifogás. Egy nagy és drága trükk. Drága, mert az időnk drága, drága, mert a dollár gyenge, drága, mert sok-sok ember drága segítsége kellett (köszönjük innen is a drága érmihályfalvaiaknak, róluk még lesz szó). De legfőképpen drága, mert a gyermekek élete drága, és a kereszten értük is folyt a Megváltónk drága vére. Mennyre jó, hogy drága, mennyire jó, hogy ide nem lehet olcsón menni, hogy nem lehet csak úgy adni, hanem úgy kell adni, hogy fájjon. Ahogy egy atyafi mondta: „*áldozat nélkül nincs istentisztelet*”. De a nagy trükk, hogy Isten sokkal többet áldozott, és ahogyan a cigány gyerekeken nem lehet „túl-adni”, mert ők jobban szeretnek, és a szívüket jobban kitárják, mint bármelyik amerikanizálódott, művigyorhoz és air-hughoz szoktatott fiatalunk (vagy éppen felnőttünk, engem is beleértve), úgy Isten ne is gondoljuk, hogy túladhathatjuk, aki a drága Megváltót nem kicsit, hanem teljesen nekünk adta. Ezt a Megváltót szerettük volna mi is megjeleníteni, és úgy adni, ahogy mi is kaptuk. Miközben ezt csináltuk, átéljük azt, amit oly sok „szent” az elmúlt kétez évben: hogy *amit eggyel tettünk, azt a mi drága Jézusunkkal tettük*. Nem cigány gyerekekhez mentünk, hanem Jé-

zussal mentünk találkozni. Nem csoda, hogy **többet kaptunk, mintadtunk**.

Idén augusztus 2. és 10. között ment el az eddigi legnagyobb csapat, több mint 40 fő, hogy egy egész héten át szolgáljon az érmihályfalvai és selindi gyerekeknek. Ezúttal nem csak *amerikaiak* (USA és Kanada), hanem egyre nagyobb számban *erdélyi, magyar, osztrák és ausztrál* magyar fiatalok is voltak közöttünk. Vicces is volt, mikor a mikrobuszunkat megállították Érmihályfalva határában, hogy ellenőrizték, nincs-e illegális aktivitás (mióta idén Románia felé is megnyílt Schengen, azóta nagyon sok a rutinellenőrzés az utakon a határ mentén). Mondja a rendőr: „Passaport”, és mutatja, hogy mindenkiét, mondom: „itt van”, és átadtam neki hat különféle ország útlevelét. A rendőr rögtön mondja, szálljak ki, nyissam ki a csomagtartót, érezhető volt: „na, itt aztán elfogtam egy embercsempészt”. Az volt a jó, hogy mögöttünk jöttek *Papp Laci-ék* (selindi lelkész), és ő mondta a rendőrnek: „ei sunt din biserică”, és mintha Jézus mondta volna a háborgó tengernek, a rendőr is megnyugodott. Szóval sokan voltunk, sok honnan, de kellett is, mert délelőtt Érmihályfalván tartottunk a gyülekezetben egy „*Vacation Bible School*”-t, délután meg Selinden. Délelőtt 40–50 gyerek jelent meg, délután meg elértük a három számjegyet is, egyre növekvő mennyiségben, ahogy a hét ment előre. A szervezők, *Gergely Ruthi, Kulcsár Brigi* és *Szabó Sári* már hónapokkal az út előtt készültek énekekkel, kézművessel, játékokkal és bibliai témákkal. A téma az volt, hogy **mindig bizhatsz Jézusban, mint egy csalhatatlan iránytűben**. Lebontva napokra, különböző bibliai történeteken keresztül mutattuk meg, hogy mikor tanácstalan vagy, mikor magányos vagy, mikor tehetetlen vagy, mikor reménytelen vagy, mikor félelmet érzel, bizhatsz Jézusban.

Itt kiderült, hogy *Püsök Dániel* karriert tévesztett – színész, mesemondó és stand-up komikusként is kereshetné a kenyerét, persze hálásak vagyunk, hogy nem úgy teszi, mert amellett, hogy sok viccet is beszélt, tudott nagyon komoly lenni. Különösen példaértékű volt, hogy mikor csütörtökön Jézus kereszthaláláról mesélt, mennyire a gyerekek nyelvén, mégsem lebutítva, hanem szinte szent áhítattal adta át nekik hitünk alapkövét. Az áhítat ragadós volt: a gyerekek is pissenés nélkül hallgatták, és lehet, életükben először értették meg, mit is jelent a keresztség.

Fegyelmet tartani a cigány gyerekek között kicsit nehezebb volt, különösen az első nap, de utána sokat fejlődött a

csapat, és a további napok sokkal gördülékenyebben mentek. Az első napon történt Selinden, hogy az egyik kisfiú kifutott egy labda után az újonnan betonozott útra az imaház előtt. Mindaddig csak földút volt, amin lassan lehetett haladni, de most, pont mikor kifutott, egy sebesen galoppozó, két ló húzta szekér elé futott. Amikor régi történetekben olvastam, hogy „a ló elütött valakit és meghalt”, soha nem tudtam elképzelni, hogy ez hogy lehetséges. Most már tudom. A kisfiú, mikor kifutott az útra, csak a labdát nézte, és a szekér olyan nagy sebességgel érkezett, hogy hiába húzta vissza a gyeplőt, meg a féket a hajtó, a gyermek hajsza híján a lovak alá futott. Szó szerint valahogy a ló lábai között futva futott át a túloldalra gurult labdához, mit sem tudva, hogy majdnem agyontaposták a lovak. Mi, felnőttek, csak lélegzetünket visszafojtva néztük az egészet: ezekre a gyerekekre tényleg sokszor csak az Isten vigyáz.

A roma gyerekek is éhesek az evangéliumra, de legfőképpen a szeretetre. Mindannyian egyetértünk, hogy az, hogy megöleljük őket, többet számít, mint hogy mit viszünk, vagy akármit mondunk. Valaki mondta, hogy a falusi embert először szeretni kell tetteiben, utána tudsz neki beszélni, míg a városi embert először meg kell győzni, hogy amit mondasz, az jó, utána enged csak közel, hogy tehesz érte valamit. Van benne némi igazság, a városi ember gögös. Ezért tartottuk fontosnak, hogy esténként minél több gyülekezetbe eljussunk személyesen is, és együtt dicsőítsünk, és bár ez alatt nem lehet olyan közel kerülni az emberekhez mint mikor egy hétig ott vagytok valahol, mégis fontos eleme ez a missziós hétnek, és egyfajta támogatása a lelkésznek illetve gyülekezetnek. Különösen jónak tartottuk, hogy idén Dan Laci szervezett egy cigány ifjúsági konferenciát rögtön az első vasárnap délutánra mikor ott voltunk. A téma 1 Timóteus 4:12 -ből volt: *„Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája hívőknek beszédben, magaviselet-*

ben, szeretetben, hitben, tisztaságban”. A szolgáló testvérek mind egy-egy példára érdemes tulajdonságot elemeztek, a beszédet, magaviseletet, szeretetet, hitet, és tisztaságot. Hasznos volt ez a mi fiataljainknak legalább annyira, mint az ottaniaknak, na meg persze nekünk, kevésbé fiataloknak is. Jó indítása volt egy olyan hétnek, ami az előbb utóbb jelentkező kimerültségben próbára teszi a magunkról alkotta „jó és példás ember” képet.

Így is tudjuk, hogy egy hét nem sok, de tudjuk, hogy sokat jelent nekik is, nekünk is, és Isten tudja, mire fogja majd mindezt használni. Ezek olyan nyomok, amik, reméljük, nem múlnak el. És ha már nyomoknál tartok, leírom itt is, hogy én is kaptam egy kis nyomot, amit nem felejték el. Szerda reggel történt, hogy kimentünk játszani a gyerekekkel, és úgy látszik, aznap sokan meg akarták csillantani, mily vitézek, mert nagyon sok sérülés történt. Én is meg akartam mutatni, hogy ismerem egy-két trükköt fogócskában. Olyan jól sikerült *Lipták Danit*, az ifjabbat, kikerültem, hogy egy rozsdás vasdarab kiálló pengéje szépen felmetszette a lábszáramat. Rögtön láttam, hogy varrni kell. *Papp Márk* rögtön elvitt a helyi kórházba, ahol nemhogy varrásra nem álltak készen, hanem még kötözőszer sem volt. Amennyire felkészületlenek voltak, annyira kedvesek viszont. A nővér keresztyéneket megsegényítő kedvességgel és szolgálattal állt hozzám. Persze a kötözőanyagot, a borotvapengét és még a tetanusz injekciót nekünk kellett megvenni a patikában, de utána első osztályú ellátást kaptam.

Persze, ha bementünk volna *Nagyváradra*, vagy más, most már Romániában is terjedő sürgősségi szerű helyekre, lehet, 21. századibb ellátást kaphattunk volna, meg akár varrást is, illetve *Debrece*n is ott volt nem messze. Tudtam, ha nem varrom össze, egy nagy heg lesz a lábamon. Miért nem mentem el akkor összevarratni? Tudom, hogy most kicsit bolondnak tartotok, de valahol mélyen örültem, hogy **lesz egy maradandó nyoma annak, hogy ott jártam**. Keresztény tetkő. Mindig, mikor a lábamra nézek, emlékezni fogok, hogy feleségem születésnapján ott voltam, ott volt a feleségem, ott voltak a gyermekeim, a keresztyén testvéreim – egy szóval a családom –, ott voltak az érmihályfalvaiak közül oly sokan, akik, ha kellett főztek, ha kellett kötöztek, ha kellett ágyat szereltek, ha kellett vezettek, dolgoztak és dolgoztak, kedvesen, és türelmesen. És ott volt, legfontosabb, Isten – oly csodálatosan és érezhetően.

Dr. Árgyelán Miklós

Where Faith Meets Culture

By Yevgeniya Bakai

Churches within our CBOQ family are as diverse as the landscape of our homeland. Many cultural churches, ranging in tradition and practice have found in both our nation and convention an adopted home, preserving their unique identities contributing to the rich tapestry that is Canadian Baptist life. Among said churches are the Hungarian Baptists, considered one of a kind both in language and culture.

Situated within the Finno-Ugric language family, the Hungarian language consistently ranks among the five hardest languages to learn. Yet this should not dissuade one from attempting it. It is known as one of the oldest and most unique in all of Europe, soft and lyrical, filled with rich idioms, easily rhymed for those able to do so. As for the culture, it is strongly familial, with a love of hospitality, emphasizing poetry, art, and music although not lacking in any of the sciences.

Hungarian Baptists came to North America in the last decades of 1800's settling in large industrial cities of the US. The first church established in Canada was in Yorkton SK, with other churches forming in due time.

After meeting in several locations before settling at Brooke Avenue Baptist Church in Toronto, the First Hungarian Baptist Church was officially registered in 1929, shortly after joining the CBOQ (formerly BCOQ). In the aftermath of the 1956 revolution Canada was one of the first nations to welcome Hungarian refugees, a total of 37,500 in number. This wave of immigration bolstered the Hungarian Baptist churches within Canada.

Among the refugees were John and Margaret Cserepka, Margaret was a trained doctor and John was an ordained pastor of the Hungarian Baptist Union, who accepted pastorship of the First Hungarian Baptist Church in Toronto. It was his vision and determination to have a place of spiritual retreat for the Hungarian Baptists. That vision was fulfilled with the purchase of a five-and-a-half-acre farmland in Rama, Ontario. The property, containing an old house and a well, was transformed into a camp that continues to serve as the heart of Hungarian Baptists throughout Canada and the US. Each year the Annual General meeting is held (this year was the 117th) on its grounds, updated with many cabins, a dining hall, chapel as well as access to Lake Couchiching. Prior to the AGM there is a youth camp, afterward a child-

ren's camp. During the AGM there is a noted tradition of a soccer (football to Europeans) match between Canada and the US, with Canada taking the majority of the wins. The camp also used by other (cultural) churches for retreats, conferences and special gatherings, ensuring the continuity of Pastor Cserepka's vision that the camp be "a blessing, firstly to those who labor for it with love and sacrifice...Hungarian or English or any other brother or sister in Christ who find in it spiritual and bodily refreshment."

Today, 65 years later, if you drive on a beautiful two-lane Rama Road 44 heading out of Orillia, you'll find the camp, vibrant with cottages and tall fir trees, with the beautiful lake Couchiching across the road, still a bastion of spiritual and bodily rest. It is here that my story intersects with the story of the camp, as our family attends yearly the children's camp (VBS). Along with my husband and children, we lead the "English group."

This is on account of those who are not culturally Hungarian, or do not speak the language, and yet love to attend the camp and be part of it. Our children learn of faith as well as their shared heritage, learning the Greatest Story as well as their own. A story that is woven into who they are, as well as into the story of CBOQ. And these stories are worth telling.

Side note: John Cserepka and his family went on to serve in Bolivia as part of CBM in 1963. Together with his wife, they provided medical care among the indigenous tribes as well witnessing to them. They founded the Bethesda Clinic in Chapare, as well conceiving of a hospital ship, the Clinica Flotanta Bethesda.

*Canadian Baptists
of Ontario and Quebec (CBOQ)*

News from Ruth Wright

Dear Friends,

When our ESL program started up again in September, I waited to see who God would be sending our way. The Bible class which I teach on Thursday has seven faithful attenders - three Koreans, an Iranian woman, Nazli, a new couple from Madagascar and another person from China.

The interesting thing is that Nazli, a new student to ESL, regularly walks to and from the church where our ESL classes are held. She recently told me that she has been attending the church (McLean Bible) and is learning things she never knew before.

People are hungry to know truth. How grateful I am that Jesus is the way, the truth and the life.

ESL Bible Class

(faces hidden for safety of students)

I also have great interest in my neighborhood, which is primarily populated by a diverse group of people from many countries. One family I have reached out to in many different ways are from Peru. They are so busy working long hours, taking care of two children and just managing life. My prayer for several years has been that the Lord would open a door to connect with them on a more personal level. And that opportunity finally came. The mom asked me to talk to their 13-year-old daughter, Sofia, who had recently gone from attending a Christian school to a public school. She was concerned that Sofia would make good friends in her new school. So Sofia and I met one Wednesday. It turns out that Sofia had been exploring the internet and was interested in attending the Reston Bible Church youth program (the church I attend), which meets on Wednesday nights. In fact, she decided to go to the youth group that very evening, and a week later on a Sunday morning my doorbell rang and Sofia's younger brother (age 10) asked if he and Sofia could go to church with me. In my heart I was rejoicing that this even happened. Since then that brother and sister come every Sunday for a ride to church, and one time they even bought a cousin. I

am sure that in time Mom and Dad will come along to see why their children are so happy going to church.

A Christian family from Honduras and El Salvador has moved in next door and I have been able to spend some time with them. Already there have been opportunities to minister to these brothers and sisters in Christ.

So whether in ESL or the neighborhood God has strategically placed me here for His purposes. I can honestly say I am blessed, happy, loving Jesus more and more and awaiting the glorious day of His return. Until then I press on in being available to Him.

I plan to travel to see my family in NC during the Christmas holidays. Our family has grown again with the blessing of a new baby born this past August. I was able to get down there to meet my great-great-nephew at two weeks old. So precious.

Thank you for your gifts and prayers which have blessed me and those I serve throughout the year. May you have a very blessed Christmas as we rejoice that God's greatest Gift was given to us who believe.

Ruth

ruth_s_wright@yahoo.com

Successful or faithful?

Whatever this season of life is bringing you, whatever challenges it puts before you, whatever God is asking of you now—God is with you. God's power is available to you; God has promised to do God's work in and through you. Keep in mind that the work is God's. Your job is not to be successful, but to be faithful. - **David Vryhof**

Chatbot Companionship Will Make Our Loneliness Crisis Worse

In the latest issue of The Atlantic, journalist Damon Beres warns about the deceptiveness of AI companionship with the admonition "Get a Real Friend." His analysis recognizes that real friendship is harder than it seems. But as the major tech companies develop sophisticated artificial intelligence for erotic purposes as well as for friendship, Christians are sleepwalking into a future the Bible describes as hell. The Prophets saw the chatbots coming. They told us where that path leads, and it's not to freedom from loneliness.

- **Russel Moore: Moore to the Point**

A JORDÁN PARTJÁN - ÁLOMBAN

Édesanyám komoly hívő asszony volt, sokat imádkozott, szeretett énekelni, a legtöbb hívő éneket mi, gyermekek szinte az anyatejjel szívtuk magunkba. Tudott nagyokat nevetni, pedig nem volt könnyű gyermekkor. Tizenöt éves volt, amikor édesanyját elvesztette, ezt követően cselédlánként dolgozott egy zsidó családnál, akiket nagyon megszeretett, őt is szerették. Édesapja a tompai baptista gyülekezet vezetője volt, de megbetegedett, és leánya esküvőjén már nem is tudott részt venni. Tizenhárom gyermeknek adott életet, az első kisfiú azonban néhány hetes korában meghalt.

Időnként különöseket álmodott. [...]

Édesanyám idős korára nehezen tudott járni, és a szíves is elég sokszor „rendetlenkedett”, ahogy ő mondta. Egyre többet foglalkoztatta a halál gondolata. Tudta, hogy örök élete van, tudta, hogy a mennyországba fog menni, hiszen már fiatal korában elfogadta Jézus Krisztust személyes megváltójának, engedelmes, alázatos életet élt, mindenki nagyon szerette.

Egyedül az nyugtalanította, hogy milyen lesz a halál, az átmenet.

- *Kell majd szenvednem, fájdalommal fog járni?* - kérdezgette félig magától, félig tőlünk, amikor ilyen dolgokról beszélgettünk.

Aztán egy nyáron újra álmot látott.

Álmában ott állt a Jordán partján, a folyó áradásban volt, rengeteg víz volt benne, és ő nagyon sírt. Amint ott sírdogált, megjelent mellette egy ünneplőbe öltözött férfi, és megkérdezte:

- *Miért sírsz?*

- *Hogyne sírnék* - válaszolta -, *át kellene mennem ezen a Jordánon, és én nem tudok úszni.*

- *Ne sírj!* - mondta az idegen - *Én erős vagyok, és hamar átvizszlek.*

Ennyi volt az álom.

Elérkezett december, advent első vasárnapja. Szüleim készültek, hogy mennek az adventi istentiszteletre. Ilyenkor édesanyám mindig korán felkelt, felkészítette a tűzhelyre az ebédre való, hogy megérkezésükre csak alá kelljen gyújtani. Most is így történt.

Édesapám ott ült a konyhában a heverő szélén, és olvasott.

Édesanyám, miután végzett a munkájával, ledőlt édesapám mögé a heverőre. Egy idő után megszólalt:

- *Te, Papa, lehet, hogy én nem megyek ma veled az istentiszteletre. Olyan furcsán ver a szívem: egy kicsit, egy na-*

gyot, aztán meg nem ver, majd újra ver. De nem baj, hadd verjen, ahogy akar, az ő dolga - mondta édesanyám, és kacagott egy nagyot. Aztán csend lett.

Néhány perc múlva édesapám azt vette észre, hogy édesanyám teste úgy fektében nekidőlt a hátának. Amikor odanézett, már nem volt benne élet.

Az erős férfi hamar átvitte a Jordánon.

Nagyon fájt az elvesztése, három hónapig szinte nem találtam magamra. Azután lassan belenyugodtam Isten döntésébe, hiszen találkozunk még.

Sírkövére egyik legkedvesebb énekének néhány sorát vésettük:

*„Csillagtengeren túl, messze,
dicsben ragyog
a város, hol Mesteremmel
együtt lakom”.*

Dobos Péter

*Illatos forgácsok Isten műhelyéből
Debrecen, 2021.*

Uram, érzem, hogy öregszem!

Sejtem, hogy hamarosan az öregek közé tartozom. Te is tudod ezt.

Órizz meg mindattól, ami miatt az öregeket olyan nehéz szeretni.

Órizz meg a fecsegési hajlamtól!

Ne engedd úgy vélni, hogy nekem minden alkalommal és mindenhez hozzá kell szólnom.

Segíts belátni, hogy néha talán nincs igazam.

Szabadíts meg attól a hiú törekvéstől, hogy én akarjam rendbehozni mindenkinek a dolgát.

Órizz meg attól, hogy mindennapi életem minden apró-cseprő dolgával másokat untassak.

Adj türelmet, ha mások panaszkodnak el nekem szenvedéseiket, de peccsételd le számát, ha én szeretném egyre súlyosbodó fájdalmaimat, fogyatékosságaimat kiteregetni. És ha mégis beszélek róluk, segíts úgy szólni, hogy szavaimmal a Te kegyelmedet el ne homályosítsam!

Tégy késszé segíteni, de add, hogy ne legyek túlbuzgó!

Gondoskodjam másokról szívesen, de ne akarjak rajtuk uralkodni!

S végül ne hagyj elmagányosodni! Szükségem lesz akkor néhány barátára, néhány jó barátára, Uram. Hiszen ezt Te is tudod.

De mindenkinek előtt Rád van szükségem! Formáld ki bennem arcodat!

Erlelj meg, és add, hogy örüljek az örökéletnek! Amen.

(Vetés és Aratás)

169 ÉV UTÁN BEZÁRTA KAPUIT A LONDONI "SPURGEON'S COLLEGE"

A nagy történelmi múlttal rendelkező mindeddig Londonban működő „Spurgeon's College” nemzetközileg híres baptista teológiai intézmény 169 évnyi szolgálat után végleges bezárását jelentette be.

Mély szomorúsággal és nagy sajnálattal tudatja a londoni székhelyű Spurgeon's College kuratóriuma, hogy anyagi okok miatt a kollégium azonnali hatállyal bezárni kényszerült az elmúlt napokban.

Sok felsőoktatási intézményhez hasonlóan – különösen a teológiai szektorban – a Spurgeon's College is jelentős pénzügyi nehézségekkel küzdött az elmúlt években, melyeket a csökkenő hallgatói létszám és az egyre összetettebb és nehezebb pénzügyi környezet okozott.

Az elmúlt hónapokban a Főiskola együttműködött egy jótékonyági alapítvánnyal, amely létfontosságú pénzügyi támogatást nyújtott mind a Főiskola, mind a Hallgatói Iroda folyamatos működésére.

Ez a kapcsolat azonban előzetes figyelmeztetés nélkül, váratlanul megszűnt 2025. július 21-én. Ennek eredményeként a Főiskola már nem tudja fenntartani pénzügyi működését, és nem maradt más választása, mint azonnal csődeljárást indítani.

„Az elsődleges célunk, hogy diákjaink és munkatársaink érdekeit a lehető legnagyobb mértékben megvédjük ebben a rendkívül nehéz időszakban. Megértjük, hogy ez a hír sokak számára sokkoló lesz. A Spurgeon's College kuratóriuma, vezetősége és munkatársai fáradhatatlanul dolgoztak azon, hogy fenntartható utat találjanak és elkerüljék ezt a végkiemenetet.

Az 1856-ban Charles Haddon Spurgeon által alapított főiskola 169 éven keresztül hűségesen szolgált, férfiak és nők ezreit képezve ki a keresztény misszióra, szolgálatra és vezetésre a mai világban. Minden végzettje tanúskodik alapítónk maradandó örökségéről és a főiskola teológiai oktatás és keresztény szolgálat iránti elkötelezettségéről.

Isten csodálatos módokon áldotta meg a Főiskolát hosszú történelmünk során, és ebben a kihívásokkal teli időszakban mindenkit arra buzdítunk, hogy imádkozzon az Ő vezetéséért, hogy a férfiak és a nők továbbra is felkészülhessenek a keresztény szolgálatra.

Nehéz szívvel osztjuk meg ezt a hírt, és mély hálánkat fejezzük ki mindazoknak, akik támogatták a Spurgeon Főiskolát

Spurgeon's COLLEGE

története során.” – olvasható a Spurgeon's College kuratóriuma által 2025. július 31-én Londonban kiadott kommunikációjában.

SPURGEON COLLEGE TÖRTÉNETE

Spurgeon úgy vélte, hogy a lelkesítő képzés a lelkes munkaköri leírásának része. Ahogyan Pál megparancsolta Timóteusnak, hogy képezzen más prédikátorokat és tanítókat (2Timóteus 2:2), úgy *„az egyik szolga a másikat Krisztushoz vezeti, majd megbízza azt, hogy képezzen más prédikátorokat és tanítókat, hogy folytassák az evangelizáció áldott munkáját.”* A lelkesítő szolgálat minden nyomása közepette, amikor lehetőség nyílt rá, Spurgeon a jövő lelkesítőinek képzésére szentelte magát.

Ez kezdetben az első tanítványával, TW Medhursttel kezdődött. Idővel egyre többen jöttek tanulni hozzá. Ezek a fiatal emberek már prédikáltak, és látták a megtérésük gyümölcsét. De hogy jobban felkészítse őket a szolgálatra, Spurgeon szárnyai alá vette őket teológiai és lelkesítő képzésre. Mivel legtöbbjük szegényebb családból származott, fizette a szállásukat és ellátásukat, a tandíjukat és a könyveiket, és értékes időt szentelt a mentorálásuknak. Idővel a Spurgeon-nal tanuló férfiak száma 2-ről 4-re, majd 8-ra, végül 16-ra nőtt. 1856 és 1861 között Spurgeon ezeket a költségeket prédikációinak és könyveinek amerikai eladásából fedezte.

1860-ban azonban a rabszolgasággal szembeni ellenállásáról tett megjegyzései miatt könyvei amerikai eladásai zuhantak. Spurgeon úgy gondolta, hogy lelkesítő képzése a végéhez közeledik. 1861 májusában a vének és a diakónusok a gyülekezet elé terjesztették az ügyet, és a gyülekezet egyhangúlag megszavazta, hogy a *Lelkesítő Kollégiumot* a gyülekezet szolgálatává fogadja, és rendszeresen támogassa ezt a munkát. A Kollégium most már szilárd anyagi alapokon nyugszik, és a gyümölcsöző lelkesítő képzés új szakaszába lép.

A Metropolitan Tabernacle támogatásával Spurgeon sokkal több diákot tudott felvenni, időnként akár 100-at is egy adott félévben. A tanulás fő feltétele az isteni elhívás volt a prédikálásra, amit a bűnösök megtérése is bizonyított a prédikáció alatt. A tantárgyak egy része: görög, héber, latin, bibliai tanulmányok,

teológia, történelem, klasszikus irodalom, prédikáció, logika. Ezenkívül minden diák egy élő és működő helyi gyülekezet részese volt.

A diákok gyakran a gyülekezet egy presbiterével vagy diakónusával éltek együtt. Aktívan részt vettek a gyülekezeti gyűléseken és az istentiszteleteken. A gyülekezet többi tagjával közösen stratégiát dolgoztak ki az evangelizációra és az új gyülekezetek alapítására. És figyelték, ahogy lelkesítjük hétről hétre pásztorkodik és vezeti a gyülekezetet. A Spurgeon's College-ban több mint 900 férfit képeztek ki, akik később gyülekezetalapítóként, evangélistaként, misszionáriusként szolgáltak a világ minden táján.

Mindebben Spurgeon célja nem csupán a diákok képzése volt, hanem a gyülekezetek alapítása és újjáélesztése is. Spurgeon élete alatt a baptista gyülekezetek száma Angliában megduplázódott a végzeteknek köszönhetően. Több tucat gyülekezet jött létre a Metropolitan Tabernacle-ból, mivel Spurgeon forrásokat, tagokat és vezetőket küldött az új munka támogatására.

Számos baptista gyülekezet megerősödött Anglia-szerte, mivel a diákok haldokló gyülekezeteket segítettek újjáéleszteni. Ahogy teltek az évek és a végzeteket kiküldték, Spurgeon örömmel látta a teológiaiailag erős, hasonló gondolkodású gyülekezetek hálózatának növekedését.

A főiskola tanulsága az, hogy az evangélium a gyülekezeteken keresztül terjed. A gyülekezetek feladata, hogy képezék a lelkesítőket következő generációját, ami az evangélium terjedését eredményezte.

A Londonban működő „Spurgeon's College” nemzetközileg híres baptista teológiai intézmény bezárásáról szóló hír engem is meglepett, mert korábban én is látogatást tettem ebben a Spurgeon által alapított baptista teológiai intézetben.

Megérintett ennek a több mint másfél évszázados teológiai intézmény falai között az alapító Spurgeon „Prédikátor Fejedeleme” Istentől kapott elhívásának és hűséges szolgálatának példamutató szellemisége. Sajnálom, hogy anyagi források hiánya miatt kellett bezárni az intézményt. Bárcsak adna Isten újrakezdési lehetőséget a közeljövőben.

Dr. Mészáros Kálmán

A BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (19)

Egyszerű hajlék állt sok évig Budán
A nevezetes Gellért hegy oldalán.
Árvagyermekek otthona volt e ház
Melyben hatvan-hetven árva itt tanyáz.
Kívülről nem ragyogott róla pompa,
De belülről mindig nyájas, tiszta.
Vidám kacaj, ének és gyermek láрма
Hangzott belőle szét a csendes tájra.

Háromfelé elosztva a gyermekek
Földszinten voltak a fiú hálótermek.
Emeleten a leánykák osztálya,
Innen nyílott a kicsinyek szobája.
Ez volt a legbelsőbb hely, szentek-szentje
Sok csendes ima szállt innen a mennybe.
Sok apró lakója volt e szobákban,
Kicsi, tíz napos s néhány hónaposak.
Egy-két évestől öt-hat évesig
Artatlan, kedves kis angyal mindegyik.

Mikor mosolyogtak és érdekest mondtak,
Mikor először lépkedni tanultak,
Vagy hálórúhácskában letérdepelve,
Kis kezük imádságra összetéve,
Vagy mikor kicsi fehér ágyaikban
Aludtak nyugodtan édesen sorban.
Boldog örömmel gyönyörködtem bennük,
Mit én az Úrnak hálával köszönök.

Betegszobánkba Jézus áldó keze
Hozta a gyógyírt minden betegeinkre.
Az ebédlőben együtt volt a család,
Asztaloknál a sok gyermek szép képet ad.
Áldott legyen az Úr! – mindnyájan
mondtuk,
Napról-napra hűn gondot viselt rólunk.

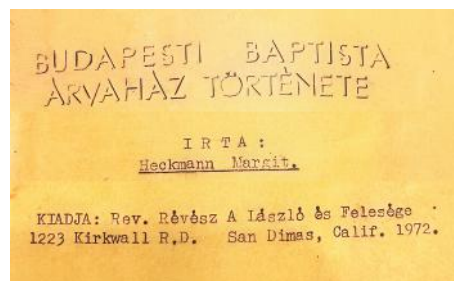
Hívó asszonyok batyukkal terhelve
Jöttek boldogan égi kincset gyűjtve.
Mikor már fogyott a kenyér-darabka,
Hozta a házi kenyeret vajjal a posta.
Lelki testvéreink szeretete
Árváink hiányát mind betöltötte
Reggel és este az egész ház népe
Áhítatban hullt Isten elé térdre.
Háromszor napjában hangzott az ének,
Dicsőség legyen a Mennyi Istenének.

Tanítás hangzott, folyt az Élet-ige
Ki-ki szedett egy életre valót,
Boldog ki bírja az Örökkévalót.
Volt ki az áldást földre hagyta hullni,
Nem sietett lelki jót a szívébe venni.
Nagy kárát vallják ezek az életben,
Bár a jó mag náluk az életre kelne!
Atyám nyújtsd még nekik mentő
kegyelmedet,
El ne vesszen egy is, legyen mind a tied.

S most alázattal meghajolva esdek,
Te, ki mindent tudsz, azt is, hogy szeretlek,
Óh, Uram ne vesd meg szolgálatunkat,
Áldjad meg hű munkatársaimat
Itt e háznak romjain állva kérünk
Atyánk bocsájtás meg minden bűnünk,
vétünk!

S az elromlott ház helyett adjál újat,
Egy szebb, nagyobb otthont az árváknak,
Melyben megtisztult, megújult lélekkel
Szolgálunk Téged igaz szeretettel,
Hol a gyermek lelkek száza, ezre,
Bűntől, nyomortól legyenek megmentve.
Legyen a második ház dicse nagyobb,
Melyben reánk majd orcád fénye ragyog!

Budán, 1945. Heckmann Margit
árvaanya

UTÓSZÓ

Kedves olvasóm!

Amit e könyvecskében leírtam az a harminchárom évig fennálló árvaházunk életéből csak egy kis töredék. Nagyon sok szép dolog kimaradt, amit nem tudok már emlékembe visszaidézni.

Bizonyára voltak hibák is, amit ma már megláttunk, sajnálunk s ma már másként tennénk. A nevelők is visszagondolva némely esetben talán más nevelési módszert vennének igénybe, mint akkor tették.

Legyen áldva mennyei édes Atyánk, aki meghallgatott bennünket, amikor tökéletlenségünket és feladatunk nagyságát érezve hozzájöttünk, kérve az Ő segítségét, Szentlelkének vezetését, hogy az Ő szent akarata szerint tudjuk azt elvégezni.

Rávezetett arra is, ami nem jó volt, hogy vigyázzunk, tanácsolt a legapróbb dolgokban is, vezérelt és védett, hatalmas mindenható karjaival.

Végig gondolva a több mint három évtizedes történetet, a benne minden nap megnyilvánuló isteni kegyelmet és hűséget, csak hála tölti be a szívünket, hogy adott menedéket az árvák részére.

Már előre örömmel tölt el, ha rá gondolok ama nagy találkozóra az örök-

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: Püsök Dániel (Amerika)
Alelnökök: dr. Borzási Pál (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: Rajna Otto (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért,
Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért,
dr. Borzási Pál elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Püsök Dániel elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért,
Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

kévalóságban, ahol majd ott láthatom gyermekeinket jönni egymás után, azokat, akikért itt imádkoztunk, fáradoztunk és aggódtunk.

Dicsőség legyen Istennek most és mindörökké! Amen.

Budapest, 1960

Budapesti Baptista Árvaház története
írta: Heckmann Margit

Kiadja: Rev. Révész A. László és felesége, California, 1972.

MÉG MA NEM

„Ez éjjel elkéri a te lelkedet tőled!”

Lukács 12:20

Még ma nem!—mondják sokan,
Hisz éltünk vége messze van!
Am jön, előbb, mint gondolod,
Ki tudja, lesz-e holnapod?

**Kar: Még ma jöjj! Ne halogasd,
Döntésed ne váltogasd!
Késő oly hamar lehet,
Siess, fogadd el üdvödet!**

Még ma nem!—nevetve szólsz,
Megváltódnak így válaszolsz?
Mi lesz, ha eljön a halál?
Ha váratlan ma rád talál?

Kar: Még ma jöjj! ...

Még ma nem?—könnyelmű szív!
Halld végre meg, hogy Jézus hív!
Keserves lesz az ítélet,
Ha így szól majd: Nem ismerlek!

Kar: Még ma jöjj! ...

Még ma nem?—jól gondold meg!
Elhárítod az életet?
Ha itt nem vágysz az üdv után,
Mi lesz veled a sír után?

Kar: Még ma jöjj! ...

Még ma nem!—mily nagy veszély!
Hogy Krisztustól így távol élj!
A kegyidő hamar lejár,
A kárhozat örökre kár!

Kar: Még ma jöjj! ...

Szöveg és dallam: **Peter P. Bilhorn**,
1892 (Not Tonight). Angolról magyarra
fordította **Anna Piroska Williams**, 2015.

<http://hymntime.com/tch/non/hu/m/e/g/m/megmanem.htm>

Hadd meséljem el, mi történt egyszer
egy evangélizációs hét során. Sátoros
missziózásról volt szó. Egyik este az
első sorban néhány fiatal hölgy és fiatal
lembert foglalt helyet. Az egyik fiatal
emberen erőt vett az aggodalom lelke
sorsa felől. Buzdítottam, hogy fogadja el
Krisztust. A fiatal ember már azon volt,
hogy feláll, amikor a mellette ülő lány
a bokájába rúgott. Erre a fiatal ember
meggondolta magát, gyorsan visszaült a
helyére, nevetve megrázta a fejét és így
szólt: Ma este nem!

Útban hazafelé ezek a fiatalok nagyon
jól szórakoztak a szekéren! Újra és újra
eljátszották a jelenetet, gúnyorosan felidézve
annak az estenek a komoly pillanatait:
Egyikük alakította az igehirdetőt,
egy másik az énekest, aztán hol ez—hol
az felállt, mintha imádkozni akarna,
színelve, hogy sír, de azután meggon-
dolta magát és nevetve azt mondta,
hogy: Ma este nem!

A szekér egyszer csak nekiment egy
farönknek, és majdnem felborult. A lo-
vak megbokrosodtak, és elkezdtek vág-
tatni. A szekér ekkor tényleg felborult,
és a fiatal ember, aki az este elhárította a
komoly hívást, a szerencsétlenség során
életét vesztette.

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK

2025. december 12. oldal

Betlehemi jászol felett

Ford.: Veres Sándor 1985

Sz. és Z.: Andrew Culverwell 1976
SATB letét: Veres Dániel

E ♯ = 96 F#m H7 E

S. A.

1. Bet - le - he - mi já-szol fe-lett csil-lag áll, va-jon mit je-lent e tü-ne-mény?
2. Kis szo-bám kan-dal-ló - já - ba tűz lo-bog, szik-ra fé-nye hal-kan du - ru-zsol,
3. Bet - le - hem-nek csil-lag-fé-nye ma is ég, vi-lá-gít a ső-tét föl-dön át,

T. B.

5 E F#m H7 E

Pász-to - rok hall-ják az an-gya-lok sza-vát, zeng a me-zőn, he-gyen szer-te - szét.
Szi-ve-m-ben a hit - nek szik-ra láng-ja gyúl, ze - nél egy cso-dás Ka - rá-csony - ról.
Á - rad ránk a mennyből ö-röm, bé-kes-ség, zeng-jük hát Ka - rá-csony him-nu - szát!

Refrén
9 E F#m H7 E

Jöjj el Ka-rá-csony, vár az én szí-ve-m, Jé-zus Ki-rá-lyom, szü-le-tett ne-kem.
Itt a Ka-rá-csony, bol-dog a szí-ve-m, Jé-zus Ki-rá-lyom, szü-le-tett ne-kem.
Al-dott Ka-rá-csony, ki-csiný Bet-le-hem, Jé-zus Ki-rá-lyom, drá-ga Mes-te-rem.

13 E F#m H7 E

Drá-ga Ka-rá-csony, uj-jong a lel-kem, Jé-zus Krisz-tus meg-szü-le-tett ér - tem.
Drá-ga Ka-rá-csony, zeng az é-ne-kem, Jé-zus Krisz-tus meg-szü-le-tett né - kem.
Drá-ga Ka-rá-csony, zeng az é-ne-kem, Jé-zus Krisz-tus meg-szü-le-tett ben - nem.

Kottagrafika © Veres Dániel - 2025 -

NINCS HELY

Betlehem táján sötét az éj,
rideg a szív és kemény.
Oly rideg a szív és olyan kemény,
hogy József itt hiába kér.

Nemcsak a táj, a szív is sötét...
Nem leli Jézus helyét,
míg egy istállóra rátalál...
Csillag ké! Itt a király!

Öröm jött vele és békesség,
bocsánat, kegyelem, üdvösség! –
Reá itt mindig csak istálló vár,
kereszt és kínhalál.

Azóta hányszor megtörtént már:
Kopog a szív ajtaján,
de rideg a sír és nagyon kemény,
Jézus ma is hiába kér.

Nemcsak a táj, a szív is sötét...
nem leli Jézus helyét,
míg egy bűnös szívre rátalál,
s bevonulhat, mint Király.

Öröm jön vele és békesség,
bocsánat, kegyelem, üdvösség!...
Jézusom! Szívem csak istálló bár,
fogadd! Légy benne Király!

Almási Mihályné